

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2026, č. j. 5 A 95/2025-77,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nesplnil poplatkovou povinnost a podal žádost o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud po zhodnocení veškerých relevantních skutečností stěžovateli usnesením ze dne 22. 4. 2026, č. j. 5 As 73/2026-9, osvobození od soudního poplatku nepřiznal pro zjevnou bezúspěšnost jeho kasační stížnosti, rovněž byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Stěžovatel kasační stížností proti rozhodnutí městského soudu, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované, neboť nebyly splněny podmínky řízení (nebyl zaplacen soudní poplatek). Stěžovatel současně s podáním žaloby požádal o osvobození od soudních poplatků. Tuto žádost městský soud usnesením ze dne 12. 11. 2025, č. j. 5 A 95/2025-35, zamítl, protože dospěl k závěru, že stěžovatel nepředestřel kompletní a doložená tvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, čímž nedoložil své poměry, zejména pokud jde o příjmy. Podklady, které stěžovatel na výzvu soudu doložil, totiž naznačovaly, že stěžovatel si prostředky na úhradu nákladů spojených s jeho mnoha soudními řízeními obstarává formou půjček od různých osob, zejména od Ireny Houžvičkové, které má dlužit 500 000 Kč. Soud proto vyhodnotil jako nevěrohodné

stěžovatelovo tvrzení, že si není schopen obstarat prostředky na (aspoň částečnou) úhradu soudního poplatku. Toto usnesení městského soudu napadl stěžovatel kasační stížností, která byla rozsudkem ze dne 8. 1. 2026, č. j. 9 As 182/2025-15, Nejvyšším správním soudem zamítnuta.

[3] Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval usnesením ze dne 22. 4. 2026, č. j. 5 As 73/2026-9, k úhradě soudního poplatku, k čemuž mu stanovil lhůtu 15 dnů; současně stěžovatele vyzval ke splnění podmínky povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti se stejně stanovenou lhůtou pro splnění. Výzva, ve které byl stěžovatel poučen o právních důsledcích nesplnění uložených povinností, byla stěžovateli doručena dne 29. 4. 2026; dle doručky na č. l. 10 stěžovatel převzal výzvu osobně. Lhůta ke splnění poplatkové povinnosti uplynula dle § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), dne 14. 5. 2026. Stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil. Stěžovatel namísto toho dne 14. 5. 2026 opětovně Nejvyšší správní soud požádal o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce z řad advokátů. Svoji žádost odůvodnil tím, že městský soud nevzal v úvahu, že byl vydán zprošťující rozsudek Okresního soudu Praha – východ ze dne 12. 5. 2026, sp. zn. 38 T 62/2024, vůči jeho osobě a tedy že byl nezákonně stíhán od 14. 5. 2024 do 12. 5. 2026 a nemohl si tak obstarávat prostředky pro svoji obživu.

[4] Z judikatury plyne, že „[o] opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65). Neobsahuje-li opakovaná žádost nové informace, nerozhoduje o ní soud vůbec (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2011, č. j. 8 As 65/2010-106, bod 10). Totéž platí o opakovaném návrhu na ustanovení zástupce. Žádost stěžovatele žádné nové skutečnosti neobsahuje, stěžovatel pouze uvedl, že si nemohl obstarávat prostředky na živobytí zaměstnáním z důvodu nezákonného trestního stíhání. Nijak však nerozvádí okolnosti, které mu ve výkonu práce objektivně bránily (např. byl ve výkonu trestu nebo podstupoval ochranné léčení v ústavní formě). Pouze uvedl skutečnost, že jeho psychický stav nebyl dobře stabilizován. Ale tato skutečnost již byla městskému soudu známa z lékařské zprávy stěžovatelovy ošetřující lékařky MUDr. M. Š. ze dne 18. 3. 2025, vedena ve spise městského soudu pod č. j. 5 A 95/2025 - 11. Tato skutečnost je tedy známa i Nejvyššímu správnímu soudu. Nadto Nejvyšší správní soud připomíná, že stěžovateli nebylo osvobození před Nejvyšším správním soudem nepřiznáno z důvodu neprokázání nemajetnosti, ale z důvodu zjevné neúspěšnosti jeho kasační stížnosti. Na zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti nemohlo vydání zprošťujícího rozsudku nic změnit. Proto již zdejší soud o druhé žádosti o osvobození od soudních poplatků nerozhodoval. Ze stejného důvodu nerozhodoval ani o novém návrhu na ustanovení zástupce.

[5] Stěžovatel ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 22. 4. 2026, č. j. 5 As 73/2026-9, nedoložil obligatorní právní zastoupení advokátem (či právnické vzdělání) ani nezaplatil soudní poplatek. Případné zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím kasační stížnosti pro nedoložení zastoupení (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016,

pokračování

č. j. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, č. j. 8 As 227/2017-35).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“ Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[7] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2026

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu